(८) अथ पूर्व्वोक्तसंवत्सरव्रतधारणयोर्विशेषः सूत्रकारेणोक्तः, संवत्सरस्य परस्तादग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदिति। तदिदं विधत्ते। "अग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। अग्निमेव व्रतपतिꣳ स्वेन भागधेयेनोपधावति। स एवैनं व्रतमालम्भयति" इति। अजस्य तुनाश्नीयादित्यादीनां व्रतानां पालको 'व्रतपतिः', तथाविधाय 'अग्नये', पुरोडाशनिर्वापे सति तमग्निं स्वोचितेन भागेन परितोषयति। 'सः', च तुष्टः 'एनं' यजमानं, व्रतसम्पूर्त्तियुक्तं करोति॥

(९) अथ गर्भꣳ स्रवन्तमित्यारभ्याग्निहोत्रस्थालीं अपणमभिमन्त्रयेति सूत्रकारेण यदुक्तं तमभिप्रेत्याह। "गर्भं स्रवन्तमगदमकः। अग्निरिन्द्रस्त्वष्टा बृहस्पतिः। पृथिव्यामवचुश्चोतैतत्। नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैः। रेतो वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः। यदग्निहोत्रम्। तद्यत् स्रवेत्। रेतोऽस्य वाजिनꣳ स्रवेत्। गर्भꣳ स्रवन्तमदगमकरित्याह। रेत एवास्मिन् वाजिनं दधाति" इति। अत्र गर्भमित्यारभ्य पराचैरित्यन्तो मन्त्रः। तस्यायमर्थः। अग्निहोत्रस्थाल्यां हविर्लक्षणो यो 'गर्भः', वर्त्तते स यदि स्थालीभङ्गे सति तच्छिद्रेण स्रवेत्तदानीमग्नीन्द्रादिदेवसङ्घातं 'गर्भꣳ', 'अगदं' स्रवणरूपरोगरहितम्, 'अकः' करोतु। 'एतत्' अग्निहोत्रहविः, 'पृथिव्याम्', 'अवचुश्चोत' गलितमासीत्, तदिदं गलितं हविः 'निर्ऋतिं' पापदेवतां, 'पराचैः' पराङ्मुखीभूत्वा, 'नाभिप्राप्नोति' आभिमुख्येन तद्धविर्नाप्नोतु, इति यद्यप्यनेन मन्त्रेण स्थालीमभिमन्त्रयेदिति